

Repin, najslavnejši ruski slikar in profesor na umetniški akademiji v Peterburgu, je prosil za dovoljenje iti v pokoj. Kot vzrok je navedel v prošnji, da ne more dalje prenašati birokratičnih razmer na akademiji.

Sergej Mihajlovič Špilevskij. Pred kratkim je umrl znani profesor zgodovine ruskega prava, tajni svetovavec S. M. Špilevskij. — Umrli učenjak se je porodil 21. majnika l. 1833. in je študiral gimnazijo in pravniški oddelek na moskovski univerzi. Še kot dijak je obrnil nase pozornost profesorjev s svojim spisom „O blagoustrojsvju po uložanju i sovremennyh jemu pamjatnikah“, za kateri je dobil zlato kolajno. Dovršivši moskovsko vseučilišče, je postal profesor v Moskvi, kjer je veliko občeval s slovanofili K. S. Aksakovom in A. S. Homjakovom. Od te dobe se more vpliv le-teh mož opaziti v zgodovinskih in zgodovinsko-pravniških spisih Špilevskega. Leta 1857. je umrl uredoval slovanofilsko glasilo Aksakova, list „Molva“. Leta 1870. za svoj spis „Semejnaja vlasti u drevnih Slavjan i Germancev“ je Špilevskij dobil službo izrednega in kmalu potem rednega profesorja na kazanskem vseučilišču. Špilevskij je bil globok poznavavec kazanskega kraja in je objavil celo vrsto spisov o zgodovini in arheologiji tega kraja. Najbolj znano delo v tem pogledu je: „Drevnie goroda i drugie bolgaro-tatarskie pamjatniki v kazanskoj guberniji“.

Aleksander Aleksandrovič Kočubinskij, profesor novorosijskega vseučilišča, je nedavno umrl. Rusi so z umrlim izgubili odličnega slovanofila, pisatelja cele vrste temeljitih del o zgodovini in etnografiji slovanskih narodov. Kočubinskij je bil sin besarabskega svečenika in se je porodil 22. oktobra l. 1845. Njegovi učitelji na zgodovinskem filološkem oddelku moskovske univerze so bili Buslajev, S. M. Solovjev in drugi. Leta 1873. je bil vsled svojega spisa „Bratja podoboi i češskie katoliki v XVII. věk“ poslan na dve leti proučevati slovanske dežele. Sad tega potovanja in proučevanja je bil spis „K naprosu o vzaimnyh snošenijah slavjanskij narščij“ (1877). Kmalu po izdaji tega spisa je bil imenovan za profesorja novorosijskega vseučilišča, kjer je bil do svoje smrti, torej polnih 30 let. Izmed njegovih mnogoštevilnih spisov imenujemo samo nekatere, n. pr.: „Snošenija Rossii pri Petrě I. s južnjimi Slavjanami i Rumunami“, „O prepodavanji otečestvenago jazyka v Čehii i Germanii“, „Itogi slavjanskoj i ruskoj filologii“, „Graf A. J. Osterman i razděl Turcii“. Pred svojo smrtjo je umrl učenjak izdal še spis o življenju in delovanju imenitnega češkega rodoljuba Šafaříka.

Pavel Mihajlovič Kovalevskij Nedavno je umrl v 85. letu svoje starosti eden izmed najstarejših in najbolj nardarjenih ruskih pesnikov P. M. Kovalevskij. Za njegovo smrt se rusko občinstvo v sedanjih burnih razmerah ni veliko zmenilo. Z njegovo smrtjo je ruska poezija izgubila važnega predstavitelja epohe svojega razvoja. P. M. Kovalevskij se je porodil 8. decembra l. 1823. v vasi Vertějevki v harkovski guberniji iz stare plemenitaške maloruske družine. Vzgojen je bil doma in potem v peterburškem rudarskem učilišču. Nekaj časa je bil v državni službi, ali kmalu (1853.) jo je zapustil radi rahlega zdravlja ter vstopil v pokoj. Zdravil se je v Švici in Italiji, in v ti dobi se je začelo književno delovanje umrlega. Pošiljal je v „Otečestv. Zapiske“, „Kartiny Italii i Švajcarii“, v „Sovremennik“, „Putevyja opečatlenija ipohondrika“. Vse te članke je Kovalevskij l. 1864. zbral ter izdal pod skupnim naslovom: „Etudy Putešestvennika“. Ko se je vrnil v Peterburg, objavljaj je v raznih listih prevode pesni H. Barbiera, razne izvirne pesni v duhu istega pesnika in lepe slike iz narave po Nekrasovovem vzoru. Razen tega je izpod njegovega peresa izšlo nekoliko dobrih povesti n. pr.: „Nepraktičeskie ljudi“, „Itogi žizni“, „Ugolak v Italii“, „Lěto v Pumbuše“. V zadnjih 15 letih je Kovalevskij popolnoma obmolnil. Fr. Št.

Biblioteka milijonarja. Znani mnogokratni milijonar Pierpont Morgan si snuje v New Yorku knjižnico, ki naj postane pravi umotvor tehnike. Za zidavo poslopja, ki naj sprejme književne zaklade, katere je milijonar nabral, je določenih osem milijonov kron. Krasne ograje okoli hiše, umetna bronasta vrata, od katerih stanejo vsaka 2500 K, luksuriozne omare v velikih dvoranah naj pričajo o časti, v kateri ima „železni kralj“ duševne proizvode. Dragoceni stari rokopisi so večinoma iz samostanov in bodo shranjeni v dvorani, ki je vsa iz jekla, poldrugi palec debelega; ostala knjižnica je vsa iz negorljive tvarine; okna so iz asbesta. Štiri krasne stare marmorne stebre, od katerih je stal vsak 250.000 K, je dal vzditi milijonar v hišo, in dva kamna sta iz Jeruzalema. Dolgo časa nabira že Pierpont Morgan rokopise, ki jih daje vezati v dragocene platnice. Za en rokopis z miniaturami je dal 400.000 kron, platnice so z dragimi kamni in 110 biseri posejane. Dva knjižničarja urejmeta te zaklade.

Dr. Jožef Aleksander baron Helfert, znani zgodovinar avstrijskega prevrata l. 1848, je praznoval petinšestdesetletnico svojega književnega delovanja. Spisal je zlasti knjigo „Geschichte der österreichischen Revolution“.

JAPONSKE FRIZURE